

MÁĀJ 1/2 IVOT S KOĀĀMI - 6.

PondĀĀ-, 12 prosinec 2022

VracĀ-m se tam, kde jsem mĀĀla zaĀĀ-tĀ! ZatĀ-mco prvnĀ- roĀĀnĀ-k stĀ™ednĀ- Āĵkoly jsem proĀĀila mezi koĀĀmi, ve druhu na obĀĀasnĀĀ nĀĵvĀĵtĀ vy HĀĵĵĀ (podĀ-vat se za Toulkou) byla bez konĀ-. Na poĀĀĀĵtku prĀĵzdnin po 2. roĀĀnĀ-ku studia SZ zkusila jinou moĀĀnost, co jsem mĀĀla vlastnĀ nejbĀĀ-Āĵ bydlĀĵti a kam jsem chtĀĀla chodit uĀĵ na zĀĵkladce. JezdeckĀĀ o StarĀĵ Role. MĀĀla jsem ĀĵtĀstĀ- na naĀĀasovĀĵnĀ-, protoĀĵe o prĀĵzdninĀĵch mnozĀ- v dochĀĵzce ke konĀ-m polevujĀ- a ta zĀ-skala moĀĀnost zaĀ™adit se mezi novĀĀĀky.

PrvnĀ- jĀ-zda na koni byla ale velkĀĀ trapas, potĀĀ, co jsem nasedla na kolbiĀĵti na konĀĀ, jsem s nĀ-m nĀĵak ĀĵzĀĵpasilaĀœ, dokonce jsem spadla, takĀĵe jsem se moc dobĀ™e neuvedla. V oddĀ-le se mi moc nelĀ-bilo. Nevadilo mi, Āĵe jsem v poslednĀ-m druĀĀstvu, vĀĵdyĀĵ moje dovednosti tomu odpovĀ-daly, nevadilo mi, Āĵe jsou ostatnĀ- o dost mladĀĵĀ-, protoĀĵe smĀĵli s koĀĀmi zaĀĀ-t dĀ™Ā-v neĀĵ jĀĵ, vadily mi mezilidskĀĀ vztahy. ZĀĵvist, pomluvy, hĀĵdky o konĀĀ, na kterĀĀm se jezdilo lĀ-p neĀĵ na druhĀĀm. JĀĵ jsem konĀĀ neznala, takĀĵe jsem si o ĀĵĀĵdnĀĀho trenĀĀrovi neĀ™Ā-kala, a navĀ-c jsem dĀĵvala pĀ™ednost tomu, poznat nĀĵjakĀĀho novĀĀho. V ĀĵatnĀĵ jsme mĀĀli kaĀĵdĀĀĵ svoji skĀ™Ā-ĀĀku, a co jsme si nezamkli, se ĀĵztratiloĀœ. KrmenĀ- a Āĵistotu boxĀĀ zajiĀĵĵoval zamĀĀstnanec jezdeckĀĀho oddĀ-lu, my museli (a smĀĵli) jen vyĀĵistit konĀĀ pĀ™idĀĵlenĀĀho nĀĵm na jeĀĵdĀĀnĀ-. VlastnĀĵ jenom pĀĵku konĀĀ, protoĀĵe jsme se na konĀ-ch v polovinĀĵ vĀĵĵcvikovĀĀ hodiny museli vystĀ™Ā-dat. Dostatek konĀ-, kterĀĀ dal oddĀ-l k dispozici novĀĀĀkĀ-m, prostĀĵ nebyl.

HodnĀĵ

jsem jezdila Marse, lĀ-nĀĵĀĀ-ho valacha, tmavĀĀho hnĀĀdĀĵka. OstatnĀ- konĀĀ si moc nepamatuji, obdivovala jsem bĀĵlku Scarabeu a hlavnĀĵ arabku Salome, nebo velmi ĀĵspĀĵĵnou drezurnĀ- klisnu Nitku. Jednou jsem smĀĵla jet na ĀĵvyslouĀĵilĀĀmĀœ drezurnĀ-m koni Dunajovi. Tu Āĵanci jsem dostala dĀ-ky tomu, Āĵe jsem se nikdy o konĀĀ nehĀĵdala, takĀĵe kdyĀĵ si holky a kluci rozebrali naĀĵe ĀĵprovozĀĵkyĀœ, zĀ-stala jsem stĀĵt pĀ™ed trenĀĀrem a kĀĀ na mĀĀ nezbyl. No nic, protĀĵhneĀĵ Dunaje...

Toho jsme

bĀĀĀnĀĵ nejezdili, tak mi ho holky zĀĵvidĀĵly a chtĀĵly si ho se mnou vymĀĵnit. Ale jĀĵ se odvolala na rozhodnutĀ- trenĀĀra a nedala se ukecat. KonĀĀ jsem tedy vyĀĵistila celĀĀho, obĀĵ poloviny, protoĀĵe jsem byla lichĀĵ a nemĀĵla druhĀĀho jezdce do party. Na Dunajovi jsem poprvĀĀ pocĀĀ-tila krĀĵsu jĀ-zdy na novĀĀĀky ĀĵzneokopanĀĀmĀœ koni, drezurnĀĵ pĀ™ĵjeĀĵdĀĀnĀĀm, kterĀĀĵ reaguje na jemnĀĀ pomĀĀcky a umĀ-se ĀĵznĀĀstĀœ. Je to pĀ™es 40 let a stejnĀĵ jsem ten pocit souznĀĀnĀ- s konĀĀm dodnes nezapomnĀĵla.

Rychle

jsem se vyjezdila na ĀĵroveĀĀ, kterou jsem mĀĀla po odchodu z HĀĵĵĀ, jĀ-zda na koni se nezapomĀĀnĀĵ, stejnĀĵ jako nezapomenete plavat, jezdit na kole nebo lyĀĵovat. Ale znalost je jedna vĀĵ a zvyknout si a zvlĀĵdnout celou lekci 2x tĀĵdnĀĵ, na to si ĀĵlovĀĵk musĀĀ svaly trochu potĀĀnovat. Ve StarĀĀ Roli jsem poprvĀĀ ĀĵmyslnĀĵ cvĀĵlala. Dosud, pokud se kĀĀĀ pode mnou rozcvĀĵlal, byl to Āĵprk polekanĀĀho konĀĀ, kdy jsem bojovala o udrĀĵenĀ- se v jeho sedle a souĀĀasnĀĵ jsem se ho snaĀĵila zastavit. TakĀĵe jsem ho do cvalu nepobĀĵzela. TeĀĵ si nĀĵs trenĀĀr vzal na velkĀĀĵ kruh a chtĀĵl, abychom nacvĀĵlali. SamozĀ™ĀejmĀĵ konĀĀ, kterĀĀĵ jsme jezdili, byli profĀĀci, kteĀ™Ā- znali trenĀĀrovy povely a spolupracovali, takĀĵe se nĀĵm nacvĀĵlat povedlo; a teĀĵ jsme si museli zvyknout na novĀĀĵ druh pohybu, drĀĵet rovnovĀĵhu, vĀĀst konĀĀ a snaĀĵit se ho i pobĀĵzet. V podstatĀĵ je to obdobnĀĀ, jako kdyĀĵ se ĀĵlovĀĵk uĀĀ- vĀĀst konĀĀ v kroku a pozdĀĵji znovu v klusu. Zprvu je to sloĀĵitĀĀ, pak automatickĀĀ.

KdyĀĵ

skonĀĀili prĀĵzdniny, mohla jsem chodit pouze na pĀĵteĀĀnĀ- trĀĀninky. A to jeĀĵtĀĵ jen

děky tomu, že jsem vystartovala po zazvonění ze školy, běžela na vlak a z nádraží ve Dvorech spěchala na jízdárnu. V sobotu jezdila jiná skupina, v neděli bylo volno nebo závody.

Pro vedení oddělení jsem byla neperspektivní, protože byla nulová úroveň, stihnu natrénovat dost na starty v kategorii dorostu. A když po novém roce začalo moje družstvo jezdit v pondělí a úterky, vzdala jsem to. V podstatě jsem neměla jinou možnost. Další příjzdny, po týdnu, jsem strávila dva týdny u strážníka v Pláovicích, směla jsem se svázat na kolíka koních, ale jinak jsem na tom byla jako předtím – uměla jsem trochu jezdit, ale neměla kde. A když jsem začala studovat na vysoké škole, našla se znovu příležitost k ježdění. Ale o tom zase později.